

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

D Ante R

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

quo Quintil. lib. v. Curti cognatoz Darii regis turban. v. D. hominu fuisse muliebiter prope modu cultam luxu magis q decous armis conspicua do riphori vocabantur.

Dorophorus: latine dona ferens dicit.

Dorylaus: nomen fluuij in Phrygia.

Dorcus: nomen semine diminutiois siue adulationis cau sa sic placu: ab Dorop: qsi dulce z amabile donu.

Dorodocbenomen: puii vrozis Scari.

Dos dicitur: cum datur et accipitur. Nisi enim accipe retur: dos non esset. Et datione et acceptione firmat. Nec potest videri datu id quod no sit acceptum. Et no sola ea que marito ab vxore dant: sed etiam que quid alicui datu est: vel a natura vel ab hominibus. Unde dotes animi dicunt: pudetia iusticia foritudo: do: z hmoi. Et dotes corporis: pulchritudo: robur: ioco: lumatica: z bis similia.

Dorale: quod dote pincer: siue qd vulgo dicit p dote. Unde dotalia bona: dotalia fundi. Plau. i. Al. Dotalium seruū Saures vxor tua adduxit: cui p i manu sit q tibi. Idem in mili. Dote edis dias dotalia tuas. Li. Nec tibi a me dotalia bona accedent.

Dorotas: dote do. Hiero. in Exo. Dorabit eam: z hō habebit eā in vxore. Unde dotalia hominū dicimus: qui dote habet: et indotalia: qui dote no habet. Plautus in Al. Hec sunt atqz alie multę in magnis dotalibus incommoditates sumptuosę inolerabiles. Nā q indocata est: ea in potestate est viri. Dorate inactant z damno z malo viros.

Dora latine: maiestas z opimo dicit. Unde z parado ra: q admiratioe digna sunt: z opinione hominū superant. Interdū dicit gloria. Unde Eudora vera gloria: vel potius pter opinionē.

D Ante R

Drachma: genus ponderis et. viiij. siliquis: id ē tribus scrupulis cōstitit. Est et genus nūmismatis. In Jul. pollur. Drachmon arthemis nūmismata qd etiā bos dicebat: qz boue signatus erat.

Dragma tis. Draxo Id potius dicitur Io Drax. ma oij yepetai apud grecos obiter: quod non rapina siue manipulu dicimus.

Drama actis. sine c. et sine g. dicitur vt in scenis agi fabula soler: vbi diuersę personę introducunt: et alijs accedentibus: alijs autē discedentibus a diuersis et ad diuersos certę narrationis eplexi: sicut in Comedijs: quod genus carminis inquit Hiero. cantari solebat. Unde etiā apud Lantica scribit. Ante totū huius viri gnis frequentate nobis dulcia cōtra dramatis. Hinc Dramaticus stilus dicit: qui mixtus no est: vbi poetica nō loquit: vt sunt Comedię et Tragedię egegy maticus: in quo solus poeta. Dicitur: vbi pmitteat et poeta et persona.

Draco: genus animalis venenosus. Plinij libro. viij. scribit veris draconibus oia parua esse: et admodū non debilitantia: sed artas fistulas per quas trahunt spiritus: z linguas exerit. Apud Indos z ethiopus dracones sunt. pr. cubitoz. Dicitur draco a Δρακω. Nā habet acie peracuta. Dracones etiā dicunt a Pl. li. viij. et corruo stratu similitudine: palmites emeriti: pluribusqz annis indurati.

Dracunculus dimi. significat paruū draconē.

Dracena cū diphthongo: draconis femina: qz draca qz dicit potest.

Dracunculū: herba.

Draciana punitia in Asia maiori. Quā Ptol. ab occasu et septentrione Aria et bagao monte terminari ait ab oriente Drachosia.

Dracens: vide in dictione Patricus.

Dracunculū pe. cor. pmo: totū siue vrbis a curiositate in

star sale. Δρακοροσ em sale dicit. Nō lōge abest ab Ericę mōte tras silybeū. Vel ab eo q sacrum amputatis virilibus paternis illuc sale picci. Qui. li. de falsis. Quis loc? curus nota falsis habet.

Dryades: nymphę siluarū ab arborib. Nā apud grecos Δρυος ois arbor dicebat: quis post ea p quercu usurpata sit. Hęc em siluas habitare dicunt.

Dryas: nomen puii viri Thesali amici Nestoris.

Dryopes: pti epirotici. De quib. Virg. lib. iij. Cretef qz dryopesqz fremit pictiqz agathyrsi.

Dryide: dicitur sunt quidā galloz religiosi et sapientes a quercibus. Pl. lib. xvi. Nihil habent qz yde. Ita em galli suos appellat magos. Sic. Dryidaz religioe apud gallos dirę immanitatis tantū ciuibus sub Augusto interdicta Claudius imperator quinqz penitus aboleuit. Suidas. Δρυϊδαί παρα γαλαταϊσ οϊφιλοσ οφοι και σεμνοθεοι.

Drylon: fluuius dalmatig: qui per mediam mytia pergens in Danubiu influit.

Dromos latine cursus. Et accipit nō solū pactu curre di: sed etiā p loco vbi currit. Sic. in Hero. Elephāto supsedes peragrati dromoz decucurrat.

Dromedarius: aial a curre di velocitate dicitur.

D Ante D

Dubius dicit q duas vias habeat: z vrā eligat nesciens: sicut ambiguit qd in ambas agi ptes possit. Ci. lib. j. ad Heren. Dubiu genus est: cū habet in se causā z honestatis z turpitudinis partē.

Dubio as. in dubio sum. Plau. Dubiat quid agat.

Dubito tas. idē quod dubio: Cuius composita sunt Ad dubito: quod est etiā vel ad aliquid dubito. Li. lib. ij. Proditoribus extemplo in vincula cōiectis delegatus paululu addubitatū est. Cic. Cecine. Habes auguriū meū: quo si quid addubitarē: nō potius vrerē q illa cōsolatione. Subdubito: paz dubito. Idē Cicero. Hęc eo pluribus scripsi q mibi significabant litere tuę subdubitare qua essem erga illum volūtate. Ad dubio sunt Dubitatio z dubietas. Aduerbia dubitanter: qd est a dubitō: z dubitatum a dubitā. Cic. Imperator clamat de medio: vt velites a sinistro cornu remoueat: z gallis nō dubitāter immitat. Si scen. Qd hostē nō dubitatum cū pluteis z scallis iter facere cernebat.

Duco eis. r. tum. proprie ducimus volentes: trahim inuitos. Seneca. fata volentē ducit: nō olentem trahunt. Quādoqz ducere significat respicere iudicare: exultare. Cic. Ego si mei cōmodi rationē ducerē: tē meū esse maxime vellē. Virgil. lib. r. Tanton me crimine dignum dixisti. Quādoqz ducere: allicere: et delectatione quadā demulcere. Cic. in ver. ac. ij. Si quis honore aut gloria ducit. Qz voluerit: pertractare. Virgil. libro. vj. Sic equidi ducebā aio: rebar qz futuz. Quā nudare: educere. Idem libro. xij. Ille tamen clypeo obiecto cōuersus in hostē Ibat: et auriliū ducto mucrone petebat. Quā cōtrahere. Idē. Astrū quo segetes gauderēt frugibus: et quo Duce ret apicis in collib. vna colorē. Quā agere seu pati. Idem. Hare dea potes hoc sub calu ducere somnos. Quādoqz struere: erigere. Idē. Pars ducere muros: molituz arcē. Quā auertere siue cōtrahere. Var. Qui ducis vultus z nō legis ista libēter. Quā in longū: prahere. Cic. ad Lesarē iuniorē libro. j. Hec res ducere fecim. vt Hercules antiari in alia locū trāfferet. Quā dimittere: delectere. Plau. in Jul. Vbi ille abir: ego me duco ab arbore. Quādoqz gerere. Virg. lib. viij. Vbi bellā assidue ducunt cū gēte latina. Quā ad sepulturā efferre. Persi. Herio tā tertia ducit vxor. Quādoqz ad supplicium ducere: vt apud Curtium aut Dermolaus ad Alexan.